

Trên đoàn tàu, cô soát vé h t s c xinh đ p c nhìn ch m ch m vào ng i đàn ông l n tu i đáng ch ng đi làm thuê, h ch sách:

- Vé tàu!

Ng i đàn ông l n tu i l c kh p ng i t trên xu ng đ i m t thoi m t h i, cu i cùng tìm th y vé, nh ng c c m trong tay không mu n chìa ra.

Cô soát vé li c nhìn vào tay anh, c i trách móc:

- Đây là vé tr em.

Ng i đàn ông đ ng tu i đ b ng m t, nh nh đ p:

- Vé tr em ch ng ph i ngang giá vé ng i tàn t t hay sao?

Giá vé tr em và ng i tàn t t đ u b ng m t n a vé, đ ng nhiên cô soát vé bi t, cô nhìn k ng i đàn ông m t lúc r i h i:

- Anh là ng i tàn t t?

- Vâng, tôi là ng i tàn t t.

- V y anh cho tôi xem gi y ch ng nh n tàn t t.

Ng i đàn ông t ra cng th ng, anh đ p:

- Tôi... không có gi y t . Khi mua vé cô bán vé b o tôi đ a gi y ch ng nh n tàn t t, không bi t làm th nào, tôi đã mua vé tr em.

Cô soát vé c i g n:

- Không có gi y ch ng nh n tàn t t, làm sao ch ng mình đ c anh là ng i tàn t t?

Ng i đàn ông đ ng tu i im l ng, khe kh tháo gi y, r i vén ng qu n lên - Anh ch còn m t n a bàn chân.

Cô soát vé li c nhìn, b o:

- Tôi c n xem ch ng t , t c là quy n s có in m y ch 'Gi y ch ng nh n tàn t t,' có đ ng con đ u c a H i ng i tàn t t!

V i khuôn m t nh qu đ a đ ng, ng i đàn ông đ ng tu i c gi i thích:

- Tôi không có h kh u c a đ a ph ng, ng i ta không c p s tàn t t cho tôi. H n n a, tôi làm vi c trên công tr ng c a t nhân. Sau khi tai n n x y ra ông ch b ch y, tôi cũng không có ti n đ n b nh vi n giám đ nh....

Tr ng tàu nghe chuy n, đ n h i tình hình.

Ng i đàn ông đ ng tu i m t l n n a trình bày v i tr ng tàu, mình là ng i tàn t t, đã mua m t chi c vé có giá tr b ng vé c a ng i tàn t t....

Tr ng tàu cũng h i:

- Gi y ch ng nh n tàn t t c a anh đâu?

Ng i đàn ông đ ng tu i tr l i là anh không có gi y ch ng nh n tàn t t, sau đó anh cũng cho tr ng tàu xem n a bàn chân c a mình.

Tr ng tàu ngay đ n nhìn cũng không thèm nhìn, c nh t quy t nói:

- Chúng tôi ch xem gi y ch ng nh n, không xem ng i. Có gi y ch ng nh n tàn t t chính là ng i tàn t t, có gi y ch ng nh n tàn t t m i đ c h ng ch đ u đ i vé ng i tàn t t. Anh mau mau mua vé b sung.

Ng i đ ng tu i b ng th n th . Anh l c kh p l t các túi trên ng i và hành lý, ch có h n 50 ngàn đ ng, hoàn toàn không đ mua vé b sung. Anh nhăn nhó và nói v i tr ng tàu nh khóc:

- Sau khi bàn chân tôi b máy cán đ t m t n a, không bao gi còn đi làm đ c n a. Không có ti n, ngay đ n v quê cũng không v n i. N a vé này cũng do bà con đ ng h ng ng góp m i ng i m t ít đ mua giùm, xin ông m l ng h i hà, gi cao đánh kh , n ng bàn tay cao quý, tha cho tôi.

Tr ng tàu nói kiên quy t:

- Không được c.

Thưa dếp, cô soát vé nói với trưởng tàu:

- Bớt anh ta lên đầu tàu xúc than, coi như làm lao động nghĩa vụ.

Nghĩ một lát, trưởng tàu động ý:

- Cũng được c.

Một ông lão ngồi đi đi lại lại với người đàn ông động tuốt ra chông gai tai gai mắt, động phết lên nhìn chằm chằm vào một vị trưởng tàu, hỏi:

- Anh có phải đàn ông không?

Vị trưởng tàu không hiểu, hỏi lại:

- Chuyến này có liên quan gì đến tôi có là đàn ông hay không?

- Anh hãy trả lời tôi, anh có phải đàn ông hay không?

- Động nhiên tôi là đàn ông!

- Anh dùng cái gì để chứng minh anh là đàn ông? Anh đưa giấy chứng nhận đàn ông của mình cho người ngồi xem xem?

Mọi người chung quanh cười rộ lên.

Thấy người ra một lát, vị trưởng tàu nói:

- Một người đàn ông to lớn như tôi đang động đây, nào là đàn ông gì?

Động chí lão thành lập c lập động u, nói:

- Tôi cũng động anh ch, ch xem động t, không xem người, có giấy chứng nhận đàn ông số là đàn ông, không có giấy chứng nhận đàn ông không phải đàn ông.

Vị trưởng tàu gật gù, ngay một lúc không biết động phó ra sao. Cô soát vé động ra giấy vây cho Trưởng tàu. Cô nói với động chí lão thành:

- Tôi không phải đàn ông, có chuyến gì ông c nói với tôi.

Ông lão ch vào một ch ta, nói động động:

- Cô hoàn toàn không phải người!

Cô soát vé b động n c n tam bành, nói thế thế:

- Ông ăn nói s ch s một chút. Tôi không là người thì là gì?

Ông lão v n bình tĩnh, c i ranh mãnh, ông nói:

- Cô là người gì? Cô đưa giấy chứng nhận "người" của cô ra xem nào....

Mọi hành khách chung quanh i c i m lên một n n a.

Ch có một người không c i. Đó là người đàn ông trung niên b c t chân. Anh c nhìn trân trân vào một vị trưởng c một. Không biết t bao giờ, một anh đ m l, không rõ anh t i thân, xúc động, hay thù hận.

Trần Văn Giang sưu tầm